

Abstrakt:

Předmětem této diplomové práce je analýza současného stavu střednědobého plánování rozvoje sociálních služeb na úrovni krajů. Práce současně popisuje historický kontext komunitního plánování, sociální služby a jejich financování.

V této práci bylo využito zejména studium legislativních dokumentů, byla použita metoda popisu veřejně politického problému formou znázornění stromu problémů, vícekritériální hodnocení střednědobých plánů rozvoje sociálních služeb na úrovni krajů a dotazníkové šetření u zástupců krajů a Ministerstva práce a sociálních věcí.

Diplomová práce se zabývala oblastí střednědobého plánování rozvoje sociálních služeb ve vztahu k současnému legislativnímu ukotvení v zákoně o sociálních službách. **Střednědobé plánování rozvoje sociálních služeb vychází z principu subsidiarity.** Celý proces by měl být maximálně otevřený zejména k veřejnosti a dalším bezprostředním aktérům, kterými jsou např. poskytovatelé nebo uživatelé sociálních služeb. I když proces plánování není zcela novým nástrojem pro rozhodování a tvorbu strategií, objevuje se zde mnoho činností a oblastí, které nejsou kvalitně provázané, např. proces financování sociálních služeb, který je zajišťován částečně na krajské i na centrální úrovni. **V procesu plánování se také objevují formalizované prvky, které plně nerespektují záměr zákonodárce,** tedy zezdola jasně identifikovat místní potřeby, které se budou zřetelně odrážet ve strategickém plánu, společně s vymezením nároků na veřejné zdroje.

Výsledky šetření prokázaly, že úroveň, obsah, formální nároky jednotlivých krajských plánů jsou velmi variabilní. Lze také konstatovat, že **současný stav legislativy potřebuje změny,** které nastaví jasné kompetence mezi jednotlivými úrovněmi samosprávy a státní správy, **stanoví jasná pravidla pro sestavování plánů a následnou tvorbu sítě sociálních služeb a mj. prováží strategické plánování s oblastí financování sociálních služeb.**